

[Madsen-Mygdal.]

taget en særlig Lov, hvori der staaer, at der oprettes et Domæneforvalterembede. Jeg udtalte baade her i Folketinget og i Lands-tinget, at det var et midlertidigt Embede, og det er ganske rigtigt; det ophører den Dag, Domænerne er udstykket, men jeg har ikke udtalt, at det ophører den Dag, den nuværende Domæneforvalter bliver syg eller dør eller tager sin Afsked, aldeles ikke. Hvis der er Domæner tilbage, maa der udnævnes en ny Domæneforvalter; men hvis Domænerne forsvinder, skal der ikke udnævnes nogen ny.

Det er fuldstændig det modsatte af det, vi stod overfor ved Normeringsloven, hvor der er Tale om at oprette et Embede, knyttet til en enkelt Person, saaledes at det skulde forsvinde, naar den Mand trak sig tilbage. Jeg synes, den højtærede Statsminister var noget uheldig med at fremdrage denne Sag paa ny, det kunde han godt have sparet sig.

Den højtærede Statsminister udtalte en stærk Anerkendelse og Ros overfor den konservative Ordfører, og det under jeg ham saamænd vel. Naar det ærede Medlems Tale var saa indholdsrig og saglig, medens min Tale var blot Ord og Talemaader, saa synes jeg, det var underligt, at den højtærede Statsminister beskæftigede sig saa længe med min Tale og slet ikke havde nogen Bemærkning at gøre til den saglige Tale; men det kom maaske af, at der heller ikke var saa forfærdelig meget sagligt i det, den højtærede Statsminister havde at fremføre; saa passede det for saa vidt meget godt, at han søgte over til min Side og ikke holdt af at være ved den saglige Side.

Den højtærede Statsminister vilde benægte Rigtigheden af min Paavisning af den Uoverensstemmelse, der i det Aar, der nu er gaaet siden Valget, har været mellem Valgagitationen og den Regeringspolitik, vi har set ført, og mente at kunne modbevise den ved at oplæse Valgmanifestet. Vi fik en Oplæsning af disse forskellige Punkter, og dermed skulde altsaa være bevist, at der var Overensstemmelse.

Hvis det var det Valgmanifest, der var blevet oplæst rundt omkring paa Vælgermøderne, saa var der nogen Mening i det, eller hvis det var det, der havde staaet i de socialdemokratiske Blade, som deres Agitatorer gik rundt med. Men de Herrer indenfor Socialdemokratiet ved jo meget godt, at det var ikke de Toner, der lød, men andre, saadan som jeg tillod mig at citere forrige Gang, jeg havde Ordet.

Den Agitation, der blev udfoldet, brugte

de stærkeste Ord og vendte sig mod den forrige Regerings Arbejde, vel vidende, at dette Arbejde var uundværligt og nødvendigt den Gang, og det er fremdeles uundværligt og kan ikke tages bort af vor politiske Udvikling. Alligevel brugte de saa stærke Betegnelser, som de var i Stand til at opfinde. Den højtærede Statsminister vedkendte sig her, at han fremdeles betragtede det som en lumpen Politik. Men, ærede Medlemmer, hvis man gaar ud til Vælgerne og siger: Det og det, som Venstre gjorde som Regeringsparti, er lumpent! tror De saa ikke, at enhver Vælger tænker sig, at det første, de vil gøre, naar de kommer til Magten, er at tage alt det lumpne væk?

Og det er paa det Punkt, at jeg siger, at der har vist sig overordentlig lidt eller slet intet. De sagde, at det var en lumpen Politik, Venstre havde ført, og Vælgerne fattede Tillid til, at man vilde gaa imod den. Det kan ikke nytte, at man læser Valgmanifestet op. Det, man kritiserede, var Venstres Politik, og hvis der var Alvor bag det, maatte Vælgerne tro, at man vilde fjerne denne Politik eller lave den om. Men det har man aldeles ikke gjort Forsøg paa.

Naar den højtærede Statsminister sagde, at jeg pludselig var blevet Tjenestemændenes Talsmand, saa er det en Udtalelse, der viser, at han selv har brugt denne Agitation saa længe, at han selv er kommet til at tro paa det. Venstre har aldrig været imod Tjenestemændene, men vi har ikke paa samme Maade som Socialdemokraterne prøvet paa at bilde dem noget ind. Da vi stod overfor Kronestigningen, og der maatte en Regulering af Statens Udgifter til, foretog vi en Regulering af Tjenestemændenes Lønninger, men ganske rigtigt — som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen nu har kritiseret — ikke saaledes, at der blev taget fuldt Hensyn til Kronestigningen, for det var en meget hensynsfuld Regulering; Venstre har altid taget Tjenestemændenes berettigede Interesser i Betragtning, men vi har ikke foregøglet dem noget ved Løfter, som vi ikke har holdt.

Naar den højtærede Statsminister siger, at Socialdemokraternes Interesse for Tjenestemændene er en Selvfølge, maa jeg rigtig nok sige, at saa har den givet sig et mærkeligt Udslag, idet de to Partier har gennemført en Udsættelse af Lønningslovens Revision og derved i Virkeligheden fuldt og helt stemt for det, som den forrige Regering har gennemført.

Den højtærede Statsminister udtalte med Hensyn til Arbejdsløsheden, at man vil regulere Arbejdsløsheden. Det er en helt